

Forfatter: Gjellerup, Karl

Titel: Udrag fra Møllen

Citation: Gjellerup, Karl: "Møllen. Roman i 5 Bøger", i Gjellerup, Karl: *Møllen. Roman i 5 Bøger*, 1896, s. 466. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-gjellerup03-shoot-idm140607019886480/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Møllen. Roman i 5 Bøger

engang med en Anden gik jeg derop, ikke for aldrig det . . . Og med ham! har han gjort det, saa vider de, Gud hjælpe mig, Halsen om paa ham deroppe . . . Hu ha, sikken et Veir! det er rigtig et Veir til saadan Noget!* — —

I Underkørslen, hvor der ellers altid trak mer eller mindre, var der nu saa stille, at Lyset brændte med klar og rolig Flamme som i en Stuc, mens Jakob med en uvilkaarlig Tøven lukkede Mølledøren op. Det var som om Naturen ventede paa Noget, angst, med tilbageholdt Aandedrag. Fra Gaarden lød Trofasts ynkelige Tuden; den mindede ham om den Nat, da han i Følge med Skovfogden nærmede sig til Møllen over Markerne. Siden havde han ikke hørt denne Lyd.

Den korte Samtale med Christian havde sat Mølleren i en frygtelig Sindstilstand. Svendens sidste Ord havde viist ham, at Mistanken endnu lurede og sneg sig om — men det var endda ikke det, der foruroligede ham mest i dette Øieblik, da Døren lukkede sig efter ham og han stod ved det nederste Trin af Mølletrappen. Men hvad var der dog iveien deroppe? Christian havde intet Bestemt sagt, og netop denne Ubestemthed rummede al mulig Rædsel. Hvor dumt ogsaa, at han ikke havde spurgt ham ordentlig ud! Han var lige ved at sætte Lyset fra sig paa et af Trinnene og løbe over i Kamret igjen;